Η καταξίωση της γυναίκας (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Μαΐου, 2014

Η θέση της γυναίκας στην ανθρώπινη Ιστορία είναι πολυσυζητημένο θέμα. Για τον λόγο αυτό πρέπει να το προσεγγίσουμε μέσα από τον χώρο της αληθείας.

Στην προχριστιανική εποχή, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις μητριαρχικής κοινωνίας (Αμαζόνες της Ιλιάδος και Οδύσσειας του Ομήρου ή αρρενωπές γυναίκες που οδηγούν άμαξα σε αγγειογραφίες) ο κανόνας είναι οι πατριαρχικές κοινωνίες.

Σε αυτές η γυναίκα κοινωνικώς και οικογενειακώς εξαρτάται από τον άνδρα, ο οποίος μεταχειρίζεται την γυναίκα σαν υπηρέτρια. Την έδερνε, την εκμεταλλευόταν και την πουλούσε σαν κτήνος στα παζάρια χωρίς να λογοδοτεί σε κανέναν. Στην Ρώμη η γυναίκα αντιμετωπιζόταν ως res (πράγμα). Ο άνδρας είχε δικαίωμα ζωής και θανάτου επ' αυτής.

Μεταχριστιανικώς, όμως, η γυναίκα λαμβάνει την θέση που της ανήκε. Εδώ δεσπόζει η βιβλική διήγηση περί της δημιουργίας των δύο φύλλων: «Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς» (Γεν. 1, 27). Δεν υπήρχε ιδιαίτερη ή υποτιμητικότερη αναφορά στην δημιουργία της γυναίκας. Η διαφοροποίηση του φύλου, «άρσεν και θήλυ», ακολουθεί μόνον, για να υπηρετήσει την ανάγκη της κοινωνίας.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε και τούτο: Στις φράσεις «ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αυτώ βοηθόν κατ' αυτόν» (Γεν. 2, 18) δεν υποδηλώνεται η υποδεέστερη θέση της γυναίκας έναντι του άνδρα, αλλά η άμεση βοήθεια, την οποία θα προσέφερε εκείνη προς τον άνδρα, **μέσω των ιδιαιτέρων χαρισμάτων, τα οποία έδωσε ο Δημιουγός Θεός ειδικά σ' αυτήν, για να κινείται ως καρδία στην πορεία της ανθρώπινης κοινωνίας και κατ' αυτόν τον τρόπο να ολοκληρώνεται και η ύπαρξη του άνδρα.**

Ο άνδρας,

κατά την Αγία Γραφή, κινείται ως «κεφαλή» και η γυναίκα ως «καρδία». Ο
εγκέφαλος διαθέτει τη λογική, την κρίση, τη σκέψη. Η καρδία διαθέτει το συναίσθημα, την αγάπη, το μυστήριο.

Ας φαντασθούμε ότι απεφάσιζε κάποτε ο εγκέφαλος στον
ανθρώπινο οργανισμό να γίνει καρδία. Ή ότι η καρδία επεδίωκε να γίνει εγκέφαλος. Το αποτέλεσμα θα ήταν να μεταβληθεί ο οργανισμός αυτός σε ένα αλλόκοτο τέρας. Αλλωστε, ο Ιερός Χρυσόστομος τονίζει: «Εις ουδέν υστερεί του ανδρός (η γυνή) έναντι των πνευματικών και των βιοτικών» (PG 62, 659).

Ο Ιδιος ο Ενανθρωπήσας Λόγος του Θεού Πατρός υπερύψωσε
τη γυναίκα σε τέτοιο σημείο, ώστε την έκαμε Μητέρα Του, «γενόμενος εκ γυναικός» (Γαλ. 4, 4).

Ο δε Απόστολος Παύλος εγκρέμισε κυριολεκτικώς την προ
Χριστού νοοτροπία με τα αιώνια λόγια του: «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ πάντες γαρ ημείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού» (Γαλ. 3, 28).

Και στο σημείο αυτό διερωτάται κανείς. Εάν πειθαρχήσει
ο άνδρας και η γυναίκα στους λόγους της Αγίας Γραφής, σε τι θα μας είναι χρήσιμα τα διάφορα φεμινιστικά κινήματα;

Και ενώ ο Χριστιανισμός αποκατέστησε το κύρος της
γυναίκας, εντούτοις συνεχίζεται να υπάρχει κάποια άγνοια για τη γυναίκα και την κοινωνική της θέση. Ο Schopenhauer για παράδειγμα θεωρούσε τη γυναίκα ον κατώτερο του ανδρός. Η σκέψη του, δυστυχώς, εξακολουθεί να υπάρχει σε πολλούς ανεγκέφαλους.

Βεβαίως, από τη στιγμή κατά την οποία η γυναίκα θα
θελήσει να γίνει και αυτή εγκέφαλος, ενώ είναι η καρδία θα διαταράξει τον ανθρώπινο κοινωνικό οργανισμό και θα τον μεταβάλει σε τερατώδη οργανισμό με αλλοπρόσαλλα αποτελέσματα. Αλλωστε αυτό το γευόμαστε κυρίως στην ταραγμένη από
κάθε άποψη εποχή μας.

Πρέπει να
γίνει κατανοητό ότι ο άνθρωπος δεν σώζεται σαν φύλο, αλλά σαν πρόσωπο. Και τούτο
γιατί το φύλο δεν εξελίσσεται, είναι δεδομένο, είναι στατικό, είναι φθαρτό, δεν
μεταβαίνει στην αιωνιότητα. Το πρόσωπο είναι εκείνο, το οποίο φθάνει

τελικώς
στο «καθ' ομοίωσιν» (Γεν. 1, 26).

Για τον λόγο αυτό η γυναίκα
καταξιώνεται και αυτή με την εκκλησιοποίησή της, με το να ζήσει εκκλησιαστικά και Χριστοκεντρικά. Κι αυτό για να λάβει τη θέση, την οποία της έδωσε ο Δημιουργός της Θεός, τη θέση της καρδίας. Τότε θα καταξιωθεί σαν ύπαρξη και σαν γυναίκα.

(Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 11/5/2014)